

CONSTRUIR EL FUTUR AMB ELS MIGRANTS I ELS REFUGIATS

**Missatge del sant pare Francesc
per a la 108a Jornada Mundial del Migrant i el Refugiat 2022
25 de setembre de 2022**

«No tenim aquí la ciutat que durarà per sempre, sinó que busquem la que encara ha de venir» (He 13,14).

Benvolguts germans i germanes,

El sentit últim del nostre “viatge” per aquest món és la recerca de la pàtria veritable, el Regne de Déu inaugurat per Jesucrist, que trobarà la seva realització plena quan ell torni en la seva glòria. El seu Regne encara no s’ha acomplert, però ja està present en aquells que han acollit la salvació. «El Regne de Déu és en nosaltres. Malgrat que encara sigui escatològic, sigui el futur del món, de la humanitat, es troba al mateix temps en nosaltres.»¹

La ciutat futura és una «ciutat ben fonamentada que té Déu mateix com a arquitecte i constructor» (He 11,10). El seu projecte preveu una obra d’edificació intensa, en la qual tots hem de sentir-nos compromesos personalment. Es tracta d’un treball minuciós de conversió personal i de transformació de la realitat, per tal que s’adapti cada vegada més al pla diví. Els drames de la història ens recorden com n’estem, encara, de lluny d’aconseguir la nostra meta, la Nova Jerusalem, «on Déu habitarà amb els homes» (Ap 21,3). Però no per això hem de desanimar-nos. A la llum del que hem après en les tribulacions dels darrers temps, som cridats a renovar el nostre compromís per a la construcció d’un futur més d’acord amb el pla de Déu, d’un món on tots puguem viure dignament en pau.

«Però nosaltres, tal com ell ens ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia» (2Pe 3,13). La justícia és un dels elements constitutius del Regne de Déu. En la cerca quotidiana de la seva voluntat, aquesta ha d’edificar-se amb paciència, sacrifici i determinació, per tal que tots els qui tenen fam i set d’ella quedin saciats (cf. Mt 5,6). La justícia del Regne ha d’entendre’s com la realització de l’ordre diví, del seu disseny harmoniós, segons el qual, en Crist mort i ressuscitat, tota la creació torna a ser “bona” i la humanitat “molt bona” (cf. Gn 1,1-31). Però per tal que regni aquesta harmonia meravellosa, cal acollir la salvació de Crist, el seu Evangeli d’amor, per tal que s’eliminin les desigualtats i les discriminacions del món present.

Ningú no ha de ser exclòs. El seu projecte és essencialment inclusiu i situa en el centre els habitants de les perifèries existencials. Entre ells hi ha molts migrants i refugiats, desplaçats i víctimes del tràfic. És amb ells que Déu vol edificar el seu Regne, perquè sense ells no seria el Regne que Déu vol. La inclusió de les persones més vulnerables és una condició necessària per a obtenir la ciutadania plena. De fet, diu el Senyor: «Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era

---

¹ St. Joan Pau II, *Visita a la Parròquia romana de Sant Francesc d’Assís i Santa Caterina de Siena, patrons d’Itàlia* (26 de novembre de 1989).

foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm» (Mt 25,34-26).

Construir el futur amb els migrants i els refugiats significa també reconèixer i valorar allò que cada un d'ells pot aportar al procés d'edificació. M'agrada veure aquest enfocament del fenomen migratori en una visió profètica d'Isaïes, en la qual els estrangers no figuren com invasors i destructors, sinó com treballadors ben disposats que reconeixen les muralles de la Nova Jerusalem, la Jerusalem oberta a tots els pobles (cf. Is 60,10-11).

En la mateixa profecia, l'arribada dels estrangers es presenta com a font d'enriquiment: «El teu cor [...] s'eixamplará, quan aboquin damunt teu els tresors de la mar i portin a casa teva les riqueses de les nacions» (60,5). De fet, la història ens ensenya que l'aportació dels migrants i refugiats ha estat fonamental per al creixement social i econòmic de les nostres societats. I ho continua sent també avui. El seu treball, la seva capacitat de sacrifici, la seva joventut i el seu entusiasme enriqueixen les comunitats que els acullen. Però aquesta aportació podria ser molt més gran si es valorés i s'hi donés suport mitjançant programes específics. Es tracta d'un potencial enorme, prompte a manifestar-se si se li ofereix l'oportunitat.

Els habitants de la Nova Jerusalem —continua profetitzant Isaïes— mantenen sempre les portes de la ciutat obertes de bat a bat, perquè hi puguin entrar els estrangers amb els seus dons: «Les teves portes estaran sempre obertes, no es tancaran ni de nit ni de dia, perquè els reis amb els seus seguicis et puguin dur les riqueses de les nacions» (60,11). La presència dels migrants i els refugiats representa un repte enorme, però també una oportunitat de creixement cultural i espiritual per a tots. Gràcies a ells tenim l'oportunitat de conèixer millor el món i la bellesa de la seva diversitat. Podem madurar en humanitat i construir junts un “nosaltres” més gran. En la disponibilitat recíproca es generen espais de confrontació fecunda entre visions i tradicions diferents, que obren la ment a perspectives noves. Descubrim també la riquesa que tenen religions i espiritualitats desconegudes per a nosaltres, i això ens estimula a aprofundir les nostres conviccions.

A la Jerusalem de les gents, el temple del Senyor s'embelleix cada vegada més gràcies a les ofrenes que arriben de terres estrangeres: «Aplegaran per a tu tots els ramats de Quedar, et presentaran els anyells de Nebaiot. Els acceptaré quan els immolin en el meu altar, honoraré el meu temple gloriós» (60,7). En aquesta perspectiva, l'arribada de migrants i refugiats catòlics ofereix energia nova a la vida eclesial de les comunitats que els acullen. Ells són sovint portadors de dinàmiques revitalitzants i animadors de celebracions vibrants. Compartir expressions de fe i devocions diferents representa una ocasió privilegiada per a viure amb més plenitud la catolicitat del poble de Déu.

Estimats germans i germanes, i especialment vosaltres, joves, si volem cooperar amb el nostre Pare celestial en la construcció del futur, fem-ho juntament amb els nostres germans i germanes migrants i refugiats. Construïm-lo avui! Perquè el futur comença avui, i comença per a cada un de nosaltres. No podem deixar a les properes generacions la responsabilitat de decisions que cal prendre ara per tal que el projecte de Déu sobre el món es pugui realitzar i vingui el seu Regne de justícia, de fraternitat i de pau.

Oració

Senyor, feu-nos portadors d'esperança,
perquè on hi hagi foscor hi regni la vostra llum,
i on hi hagi resignació hi reneixi la confiança en el futur.

Senyor, feu-nos instruments de la vostra justícia,
perquè on hi hagi exclusió, hi floreixi la fraternitat,
i on hi hagi cobdícia, hi floreixi la comunió.

Senyor, feu-nos constructors del vostre Regne
juntament amb els migrants i els refugiats
i amb tots els habitants de les perifèries.

Senyor, feu que aprenquem com n'és de bell viure com a germans i germanes.
Amén.

Francesc

Roma, Sant Joan del Laterà, 9 de maig de 2022